

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

เศรษฐีสู้ไม่ได้

ก่อนจ้งหัน

พี่น้องทั้งหลายเข้ามาในวัดในวา อย่านำวิชาสิงอยู่เต็มบ้านเต็มเมืองเต็มโลกเต็มสงสาร ซึ่งเป็นเหมือนส้วมเหมือนถ่านเข้ามาโปะในวัดในวานะ วัดท่านรักษาความสะอาดของอรรถของธรรม เลอะเทอะ เมื่อเข้านี้ก็ได้ว่าคนหนึ่ง มาลูกลูกลอน ทั้งจับกล้องทั้งจะถ่าย. ช้หน้าเอาเลย โห มันด้านขนาดนั้นนะเวลานี้ จนจะดูไม่ได้นะเรา เลอะขนาดนั้นไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลย ลูกลูกลอน โถ ทำไมเป็นอย่างนี้ชาวพุทธเรา เห็นต่อหน้าต่อตาเราเมื่อเข้านี้ ดูไม่ได้นะ ให้พากันสำรวจบ้างเพื่อมีสาระติดเนื้อติดตัวมนุษย์บ้างนะ อย่าให้มีแต่ส้วมแต่ถ่านเต็มบ้านเต็มเมือง เราดูไม่ได้นะพูดจริงๆ ดูไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นถึงได้ว่าเสียบ้าง ก็คือชำระ เอาน้ำสะอาดเทลงไป ไม่ทราบจะถูกหัวมันหรือเปล่าก็ไม่รู้นะ คือส้วมถ่านมันไม่ได้ มันไม่ยอมรับน้ำที่สะอาด เลอะเทอะมากเวลานี้

ยิ่งวัดป่าบ้านตาดด้วยแล้วยิ่งเป็นตลาดแห่งความเลอะเทอะ ใครเข้ามาๆ นี้ดูไม่ได้ นะ กิริยานิสัยที่เคยเลอะเทอะติดมาตั้งแต่อ่อนแต่ออกจากบ้านจากเรือนที่ไหน ติดอยู่ในนั้น ออกไปมันก็เลยด้านไปหมด ไม่รู้จักว่าผิดว่าถูก ยางอายุอย่าไปถาม ยิ่งพวกที่เข้ามาในศาลานี้ พระเลี้ยงมันจะตายละพวกนี้ มันหน้าด้านนะ อยู่แถวนี้ละนะ หน้าด้านมากทีเดียว เห็นแก่ปากแก่ท้อง เห็นแก่อยู่แก่กิน ลูกลูกลอน ว่าเราไม่ดูว่าเราไม่เห็นหรือ เห็นหมดวันนี้เป็นโอกาสที่จะพูด พวกด้านนี้มันพิลึกนะ

เป็นบ้านตาดก็ด้านตะวันตกบ้านตาด มีแต่พวกเลอะเทอะทั้งนั้นทีเดียว เลอะเทอะที่สุด ไม่มียางอายุเลย ลูกลูกลอน เห็นแก่ได้แก่เอา มันไม่ได้มีคำว่าอายนะพวกนี้นะ เลอะเทอะ ขนาดนั้น เห็นแก่ปากแก่ท้อง เห็นแก่อยู่แก่กิน ไม่ได้เห็นแก่วัดนะ มาเท่าไรยังหน้าด้านเข้าทุกวัน ๆ จนดูจะดูไม่ได้นะเราดู วันนี้ออกเสียบ้าง มันเลอะเทอะขนาดนั้น บ้านตาดของเราแน่ละ คุ่มตะวันตกนี้คุ่มที่เลวมากที่สุด มาเพื่อหาเลี้ยงปากเลี้ยงท้องอย่างเดียวเท่านั้น ไม่ได้มีคำว่าบุญว่าบาปนะ มันเห็นแก่ปากแก่ท้องเอาเสียเหลือประมาณ โอ้ย จนทุเรศ ได้ยินหรือยังพวกนี้นะ บ้านตาดบ้านอิตาบัวนี่ละ ทำไมมันเลอะเทอะนัก อิตาบัวพาเลอะเทอะตรงไหนบ้าง เอ้า ๆ บอกมา เราพยายามแก้ตลอดมาอยู่แล้ว ตั้งแต่วันบวช

จนกระทั่งปานนี้ เอ้า เลอะเทอะตรงไหนบอกมา เราจะเป็นผู้แก้ ใครเลอะเทอะเราก็ต้องบอกอย่างนี้ละ ความเป็นธรรมต้องดีอย่างนี้ด้วยกัน

โอย เลอะเทอะจริง ๆ นะ พวกหน้าด้านนี่ จำให้ตึนะ มันมาอยู่ที่คุ้มตะวันตกบ้านตาด มันรู้จักบาปจักบุญอะไร เห็นแก่อยู่แก่กิน เห็นแก่ปากแก่ท้อง คว้านั้นคว้านี้ โอย ดูไม่ได้นะ จนสลดสังเวชนะเราเองก็ดี ทั้ง ๆ ที่เมตตาให้ทั่วแดนโลกธาตุ แต่มันก็ทนอยู่ไม่ได้ ของความลามกจกเปรตของพวกเปรตพวกผีนี้ พิลึกจริง ๆ นะ การกล่าวคนนั้นคนนี้ คุ้มนี้คุ้มนี้ เรากล่าวเราตำหนิผู้ผิดผู้ชั่วต่างหากนะ ผู้ดีเราไม่ตำหนิ อยู่ที่ไหนก็ไม่ตำหนิ ชมตลอดเวลา ใ้ผู้ที่มีมันเวลานั้น ว่าผู้มันเลวต่างหากนะ

หลังจ้งหัน

สรูปทองคำและดอลลาร์เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑ บาท ดอลลาร์ได้ ๑๕ ดอลลาร์ รู้สึกว่าน้อยมาก ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๖,๗๐๐ กิโล ดอลลาร์ที่มอบแล้ว ๘ ล้านพอดี ทองคำและดอลลาร์ที่ได้เพิ่มหลังมอบเข้าคลังหลวงแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ได้ทองคำ ๓๘๙ กิโล ๔๕ สตางค์ ยังขาดทองคำอยู่อีก ๑๑๑ กิโลจะครบจำนวน ๕๐๐ กิโล ซึ่งกำหนดไว้ตายตัว ลดไม่ได้นะ ๕๐๐ กิโลนี้ลดนิดหนึ่งไม่ได้เลยเชียว เอาหมัดเด็ดใส่ตรงนี้เลย ไม่เด็ดไม่ได้ ก็เลสเอาไปกินหมด ธรรมะต้องเด็ด ถึงขั้นเด็ด เด็ดขาด ขาดสะบันไปเลย กำลังความดีไม่พอชนะความชั่วไม่ได้นะ ความชั่วหนักเท่าไรความดียิ่งหนัก ทางนั้นโหดร้าย ทางนี้โหดดี นั้นพืดกันเลยซิ

ทองคำที่ได้หลังจากมอบแล้วเวลานี้ได้ ๓๘๙ กิโล ๔๕ สตางค์ ยังขาดอยู่อีก ๑๑๑ กิโลจะครบจำนวน ๕๐๐ กิโล ซึ่งกำหนดไว้ตายตัวแล้ว ดอลลาร์ได้ที่หลังหลังจากมอบแล้ว ดอลลาร์ได้ ๘๖,๐๔๘ ดอลลาร์ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมดเป็น ๗,๐๘๙ กิโล ส่วนดอลลาร์ที่ได้แล้วทั้งหมด ๘,๐๘๖,๐๔๘ ดอลลาร์ อ่านให้ฟังทุกวัน ๆ เพื่อจะได้รับทราบ เพราะเราเป็นเจ้าของประเทศ บกพร่องตรงไหนแสดงอยู่กับทุกคน ว่าเราบกพร่องด้วยกันทุกคน จะมาโอ้อ่าฟูฟ่าอยู่ได้หรือ เตี้ยวนี้มันขาดเท่าไร พวกเราทั้งหมด เอาเฉพาะแค่นี้เสียก่อน ยังไม่ได้เอามากนะ เอาแค่บนศาลานี้ คนหนึ่งมันขาดไปเท่าไร อย่างน้อยขาดไป ๒๕ สตางค์ พวกเราทั้งหมดคนละ ๗๕ ไม่เต็มบาท นี้เรายังขาดอยู่ เข้าใจไหม ถ้าอยากให้เต็มบาทเอามาซิ นี้รู้ไหมเราขาดบาทขาดตาเต็ง เมืองไทยทั้งชาติขาดบาทขาดตาเต็ง เรายังจะสบาย ๆ อยู่หรือ

ดีที่ไม่มีคนมาติดประกาศไว้ที่หน้าประตูวัด ว่าวัดป่าบ้านตาดกับลูกศิษย์ที่เข้ามาวัดนี้ไม่เต็มบาท อย่างมากไม่เลยคนละ ๗๕ สตางค์ เดี่ยวเขาจะมาขโมยติด เผลอไม่ได้นะพวกเรา หลวงตานี้จึงได้ระมัดระวังอยู่ตลอดเวลา ต้องเตือนกันเรื่อย ๆ ไม่งั้นเขาจะใส่หมัดเด็ด แล้วติดป้ายไว้นั้น วัดป่าบ้านตาดพร้อมกับลูกศิษย์คนละ ๗๕ สตางค์ ไม่เต็มบาท เขาว่านั่น เขาซ่อนเข้ามาอีก วันหลังให้ระวังนะถ้าเราไม่ได้ซ่อมของเราไว้ หมัดเขาเข้ามาแล้วติดนะ ติดหมัดเขา

วันที่ ๑๒ นี้จะเป็นวันรวบรวมสมบัติของเราที่จะเข้าสู่คลังหลวงดังที่อ่านแล้วนี้ ที่ว่าทองคำซึ่งเราจะให้ได้ตามกำหนด อย่างน้อยก้าวแรกในการมอบทองคำคราวหน้านั้น คือวันที่ ๑๒ สิงหาเป็นวันรวบรวมทุกอย่าง เรียกว่าเป็นวันงาน หลังจากนั้นแล้วได้ทองคำมาน้อยเพียงไรจะรีบเข้าหลอม พอเข้าหลอมแล้วที่นี้เราตายตัว คำพูดที่ตายตัวเด็ดขาดนั้นคือว่า ทองคำที่จะมอบคราวนี้ หลังจากสิงหาไปแล้ว สิงหานั้นเป็นวันงาน ได้ผลประโยชน์มาน้อยออกจากนั้น เราจะได้นับจำนวนเรียบร้อย รวมแล้วทำให้ได้ ๕๐๐ กิโล ขาดไม่ได้ว่าวันนี้ออกประกาศแล้วนะให้ได้ ๕๐๐ กิโล เป็นก้าวแรกเลย ถ้าได้คืบหน้าขึ้นไปก็ยิ่งดี ส่วนดอลลาร์เราไม่ค่อยกำหนดแหละ เพราะไม่ค่อยหนักอะไรมากนัก ส่วนทองคำนี้หนักมากก็เพราะคุณค่าสูง คุณค่าสูงหมายถึงอะไร ก็คุณค่าของชาติไทยเราสิ ลดทองคำเท่ากับลดคุณค่าของเรา เพราะฉะนั้นจึงต้องเอาให้เต็มเรื่อยเทียว บกพร่องไม่ได้เลย

ขาดอยู่เวลานี้ ๑๑๑ กิโล อย่างไรต้องได้ ก้าวแรกก็ ๕๐๐ กิโล ส่วนดอลลาร์เวลานี้เราก็ได้ เรามาที่ไหนมันก็มาที่นั่น ไม่ว่าจะทองคำไม่ว่าดอลลาร์ เราไปที่กรุงเทพก็ขึ้นที่โน้น เรามาที่นี้ก็ขึ้นทางนี้ แม้มันไม่มากเหมือนกรุงเทพก็ขึ้น ดอลลาร์นี้เป็นแสนต้องได้ละ เราไม่พูดถึงก็ตาม มันขบขันถึงเรื่องที่มอบทองคำคราวที่แล้วนี้ ขบขันเอามากที่สุดทีเดียว คือเราจะมอบทองคำตอนที่ไปนี้ หมุนตัวเลยกับทองคำ เราต้องมอบทองคำเสียก่อนเราถึงจะกลับอุดร เราวางั้น เร่งทองคำไม่มีวันมีคืน จนกระทั่งได้เข้าถึงจุด จะมอบทองคำอย่างต่ำไม่น้อยกว่า ๕๐๐ กิโล เรียกว่าเราแน่ไว้แล้ว ก็บอกไปทางธนาคารชาติว่าวันที่ ๙ หรือวันที่ ๑๐ สองวันนี้วางวันไหนจะมอบทองคำ ตกกลงกันเรียบร้อยว่ามอบวันที่ ๑๐

พอพูดตกลงกันเรียบร้อยแล้ว ทางโน้นก็ถามมาอีกละซีที่นี้ นี่คือว่าเราไม่คิดเลยนะ ไม่ได้คิดแม้แต่เดียวเลยกับดอลลาร์นะ หมุนตั้งแต่ทองคำตลอด ๆ พอทองคำแน่นอนแล้ว ก็บอกไปว่าจะมอบทองคำวันที่เท่าไร ทางโน้นก็ถามมาว่า การมอบทองคำคราวนี้นั้นจะได้มอบดอลลาร์ด้วยหรือเปล่า โอ้ย เราสะดุ้งก็เลยเพราะเราไม่คิดเลย คือเราลืม มันหมุนไปกับทองคำ ที่นี้ทางโน้นทอดสะพานมาเกี่ยวกับเรื่องดอลลาร์ ทางนี้ก็เลยรีบทอดสะพานออก

กรับกันด้วยความไม่แน่ใจ ทางโน้นถามมาว่า การมอบทองคำคราวนี้จะได้มอบดอลลาร์ด้วยหรือเปล่า เราก็เลยตอบไปว่า การมอบดอลลาร์คราวนี้คงไม่ได้มากนัก ก็ยังไม่ได้คิดสักนิดหนึ่งจะได้มากมาจากไหน แต่แน่ใจว่าจะได้ พอทางนู้นเตือนทางนี้ก็เอา

พอขาดค่าเท่านั้นที่นี้ชัดใหญ่เลย หมุนตัวๆ เรามีอยู่ในบัญชีแล้วก็ประมาณสองแสน พอได้เรื่องขึ้นมาก็หมุนตัวๆ ดอลลาร์ไปเข้าคราวนี้ได้ตั้ง ๔๓๒,๐๐๐ ทองคำได้ ๖๑๒ กิโลกรัมนะ ที่ขาดเล็กขาดน้อยเป็นลำดับนั้น เราเอาเงินในบัญชีดอลลาร์ของธนาคารเป็นเกณฑ์ คือเราต้องการให้ได้ ๘ ล้าน ที่นี้เวลานี้ดอลลาร์เรามีเท่าไรที่ฝากคลังหลวงแล้วล่ะว่าขาดเท่านั้นๆ เพราะฉะนั้นที่แรกก็ว่าสองแสนขึ้นไป ต่อมาก็สามแสนกับสี่แสน จากนั้น ๔๓๒,๐๐๐ มันขาดเท่านั้นก็เพิ่มเข้าๆ จนพอ นั้นละคราวที่แล้ว คราวนี้ก็ได้นั่นอนละคราวนี้ จะไม่มากเหมือนคราวที่แล้ว เพราะคราวที่แล้วเป็นความจำเป็น จำนวนของดอลลาร์บีบบังคับ คือให้ได้ ๘ ล้าน ขาดเท่าไรก็เอามาเพิ่ม ๆ

นี่จะพยายามให้เต็มสัดเต็มส่วนเกี่ยวกับเรื่องทองคำ ดอลลาร์ ที่เป็นสมบัติของชาติไทยเรา นี่เป็นเครื่องวัดความรักชาติ ความเสียสละ ด้วยความพร้อมเพรียงแห่งพี่น้องชาวไทยเราเป็นสำคัญคราวนี้ เพราะฉะนั้นว่าจุดไหนจึงต้องให้ได้จุดนั้น แสดงน้ำใจ เรียกว่าเด็ด จะมาอ่อนแอไม่ได้นะ ถึงคราวแข็งต้องแข็ง แข็งเพื่อชาติเพื่อบ้านเมืองเป็นไรไป เราต้องเอาให้ได้ พอสิงหาผ่านไปแล้วเราก็จะรวบรวมทองคำ ดอลลาร์ นี่สำคัญ ทองคำหลอมอย่างรวดเร็วเลย ได้จำนวนเท่าไร ได้จำนวนเท่านั้น อย่างน้อยคือว่าได้ตามกำหนดที่เราตั้งไว้เป็นก้าวแรก คือ ๕๐๐ กิโล พอได้นี้แล้ว เราก็กำหนดมอบทองคำวันที่เท่านั้น นี้เราก็ลงกรุงเทพฯ พอลงไปก็ไปมอบตามนั้น

เพราะไปกรุงเทพฯ คราวนี้จะไปในทางสัตตาหะ คือไปได้ภายใน ๗ วันตามพระวินัย จะไปค้างคืนที่อื่นได้ภายใน ๗ วัน นี่เราก็จะสัตตาหะ สัตตาหะแปลว่า เจ็ด นี่เราก็จะไปหลังจากวันที่ ๑๒ งานเสร็จเรียบร้อยแล้ว แล้วกำหนดวันมอบ จากทองคำที่ได้ครบจำนวนแล้ว นั้นแหละมอบวันนั้นเราไปวันนั้นมอบ ๗ วันกลับ ที่เข้มข้นไว้ตรงนี้ก็เพื่อก้าวหน้าจะหนัก เราจึงต้องให้หนัก เริ่มช่วยหนุนกันตั้งแต่ก้าวนี้ไป ข้างนี้ก้าวหน้าแล้ว ข้างหน้าก็จะไม่หนักมากไป เราคิดว่าอย่างงั้น กะไว้ๆ กลืนนี้ยังเป็นเรื่องใหญ่ละ กลืนก็ใหญ่โต

พอถึงเดือนธันวาคมขีดเส้นตายกันเดือนธันวาคม สิ้นเดือน ในจำนวนทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เอาให้ได้จุดนี้เลยเชียว ส่วนดอลลาร์เราก็ค่อนข้างแน่ใจไว้แล้วจึงไม่ค่อยเป็นอารมณ์ที่ว่าจะให้ได้ ๑๐ ล้านเวลานี้ก็ได้ ๘ ล้านแล้ว ถึงได้ ๘ ล้าน แล้วเราก็ยังไม่หนักใจอยู่ตลอด

อยู่นั้นแหละ ทองคำหนัก แต่เชื่อพี่น้องชาวไทยเราได้นั้นเอาตรงนั้นนะ เราเชื่อพี่น้องชาวไทยเรา เป็นผู้รักสงวนสมบัติของชาติมาดั้งเดิมอยู่แล้ว ไม่เคยเลื่อนลอย ถึงเวลาจำเป็นที่จะหลุดจะลากัน คนไทยทั้งชาติจะทราบกันทันที ชื่นผิงเลย เพราะฉะนั้นเราจึงแน่ใจว่าทองคำจะได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน ถึงวันนั้น ได้แน่เลย ทีนี้เมื่อได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันตามกำหนดเรียบร้อยแล้ว เราก็เปิดบัญชีเอาไว้ คือบัญชีนี้เราจะไม่หยุด ทั้งทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เราจะเปิดบัญชีไว้ตามเดิม เวลาได้มากน้อยเท่าไรแล้ว เราจะปฏิบัติกับพี่น้องชาวไทยเราตามเดิม เป็นแต่เพียงว่าเราจะไม่ออกרבกวน ดังที่เคยרבกวนอยู่

ทุกวันนี้เขาไม่อยากจะเห็นหน้าหลวงตาบัวนะ ไปไหน ไหนละทองคำ ไหนละดอลลาร์ เขาไม่อยากจะเจอหน้า วิ่งเข้าป่าเข้ารก ทีนี้เวลาได้ ๑๐ ตันแล้วไม่กวน หยุดก็เลย กิริยาอย่างนี้หยุด ขาดสะบันไปไม่มีเงื่อนต่อ ก็มีตั้งแต่เราเปิดบัญชีไว้ แล้วก็เปิดช่องที่วางไว้ดังที่เคยเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบตอนที่เราเข้าไปดูทองคำในคลังหลวงของเรา ไปดูแล้วทองคำเรามีอยู่ในคลังหลวงมันคี่มันไม่คู่ นะ แต่เรายังไม่พูด เพราะทองคำที่มีความจำเป็นมากกว่านั้น เราจะหมุนทางนี้ก่อน เพราะฉะนั้นจึงหมุนทองคำนี้ให้ได้ ๑๐ ตัน ส่วนมันคี่นี้ค่อยไหลเพิ่มเข้ามาๆ ดังที่เราเปิดบัญชีไว้เพื่อจะได้ส่วนที่เศษที่เหลือจาก ๑๐ ตันนี้เข้าเพิ่มให้เป็นคู่ไม่ให้คี่ นี้ละเราพยายามอย่างนี้ กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบไว้

ไม่ว่าดอลลาร์ไม่ว่าทองคำ เราจะเปิดไว้อย่างนั้น ทั้งเงินสด เงินสดนี้ควรตัดเข้าไปซื้อทองคำเราก็ตัด เพราะเราเป็นผู้รับผิดชอบเอง คอยดูอยู่ตลอดเวลา มันเป็นห่วงด้วยกัน ทั้งคลังหลวง ทองคำ ดอลลาร์ ทั้งประชาชนทั่วประเทศ นี้ละที่ว่าเงินสดเราไม่ได้ซื้อทองคำเข้าคลังหลวงเต็มเม็ดเต็มหน่วย แต่ก็ยังมีซื้อแม้อยู่แล้วตั้งแต่ต้น ตั้งแต่วันประกาศที่ออกช่วยชาติที่แรกนั้น บอกว่า ทองคำกับดอลลาร์นี้เราจะเข้าคลังหลวงร้อยเปอร์เซ็นต์ ส่วนเงินสดนั้นจะแยกออกตามกิ่งก้านสาขาของประเทศไทยเราทั่วประเทศ โดยช่วยบรรดาพี่น้องทั้งหลายตามสถานที่บุคคลที่มีความจำเป็น ยากจน ซึ่งจะได้รับการช่วยเหลือจากเงินจำนวนนี้ เราจะนำเงินจำนวนนี้ไป นี้เราประกาศตั้งแต่ต้นแล้ว เพราะฉะนั้นเราจะเอาออกไปไหนก็ได้ เพราะเราประกาศให้ทราบแล้ว

เป็นความรับผิดชอบของเราเอง เราพยายามเจียดเงินสำหรับที่จะซื้อทองคำตลอดมา นี้ก็ได้ดูเหมือนสองพันล้านกว่าที่เราซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง ที่แรก ๑,๑๑๒ ล้าน คราวนี้ก็มาเพิ่มเข้าอีกดูเหมือนเป็นสองพันกว่าล้านนะ นี้ละเพียงเท่านี้ เงินเรามันมีตั้งหลายพันหรือเป็นหมื่นๆ ล้านนะที่เราออกช่วยประเทศไทยทั่วประเทศ ไม่ใช่เล็กน้อยนะ มีทุกภาคเลย เงินสดนี้ออกหมดทุกภาคในประเทศไทย ไม่มีเว้นภาคไหนเลย ออกหมด เรา

พยายามเจียดอยู่อย่างนั้น เจียดโดยลำพังเราเองนะ ความจำเป็นมากน้อยเพียงไรเราก็สั่ง
 ปืบ คัดออกๆ เรื่อย จนกระทั่งถึงเต็มภูมิของเราที่มีความมุ่งหวังช่วยพี่น้องชาวไทยเต็ม
 เม็ดเต็มหน่วย

เราไม่มีอะไร เราก็ได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้วด้วยความบริสุทธิ์ใจ โดย
 ธรรมเต็มสัดเต็มส่วน ความลึกลับอะไรไม่มีเลย บอกว่าเราช่วยโลกคราวนี้เราช่วยด้วยความ
 พอทุกอย่าง สำหรับเราเองเราไม่มีอะไรบกรบรอง สมบูรณ์เต็มที่ ในหัวใจเราก็ไม่เคยมีเรื่อง
 อะไรเข้าไปแฝง ตั้งแต่ขณะกิเลสตัวสำคัญๆ ยุแห่ยก่อกวนทำลายชาติสะบัดลงไปจากใจ
 เรื่องราวทั้งหลายก็ขาดไปพร้อมกันกับกิเลสซึ่งเป็นตัวเหตุขาดไป มีแต่ธรรมล้วนๆ ก็ไม่มี
 อะไร ก็มีแต่ความเมตตาโลก เรียกว่าเต็มสัดเต็มส่วน ถึงขนาดติดหนี้ยังมี ส่วนมากจะเป็น
 โรงพยาบาล คือเครื่องมือแพทย์ เราดูเครื่องมือเครื่องนี้กับความจำเป็นของคนไข้มีมาก
 น้อยเพียงไร นี่ละมันมีน้ำหนักมากกว่าการติดหนี้ การติดหนี้ไม่ได้หนักเท่าคนไข้ซึ่งต้อง
 อาศัยเครื่องมือนี้ เอ้า ติดๆ ติดอยู่เรื่อย ๆ นะ

แต่ไม่เคยได้เข้าคุกแหละ คนติดหนี้เขาต้องเป็นนักโทษซี ต้องเข้าคุก แต่ลูกศิษย์
 ลากออกมาก่อนทุกที ไม่เคยเข้า หลายหนแล้วนะติดหนี้ ด้วยเครื่องมือแพทย์ทั้งนั้น
 นอกจากนั้นเราไม่เคยติดเพราะเราคำนวณทุกอย่างแล้ว เช่นอย่างตึกหลังนั้นประมาณ
 เท่าไรๆ ตึกหลังนั้นๆ ประมาณเท่าไร รถคันนั้นประมาณเรียบริ้อยไว้ไม่ผิดเลย ตามนั้นๆ
 จึงไม่เคยติดหนี้ สร้างตึกมานี้ โถ ไม่ทราบว่ากี่สิบหลัง ตั้งแต่ ๔ ล้านขึ้นไปตึกแต่ละหลัง
 ฟาดถึง ๑๔-๑๕ ล้านก็มี เวลานี้ก็กำลังเรือนจำลาดยาว ตึกสองหลังใหญ่ รวมแล้วเป็น ๓๐
 ล้าน พื้นฐานวางไว้ ๓๐ ล้านแล้ว จะกว่านั้นอีก อันนี้ก็เตรียมพร้อมไว้ๆ แล้วตึกเวลานี้
 สร้างอยู่ทางพังงา ตึกโรงพยาบาลสองโรง แล้วโรงเรียนแห่งหนึ่ง นี่หมายถึงตึก ส่วนรถเรา
 ไม่นับ เครื่องมือแพทย์มีจนกระทั่งถึงนราธิวาส มีทั่วไปหมด

ส่วนตึกทางโน้น ๓ หลัง แล้วลาดยาว ๒ หลัง เป็น ๕ หลัง ๖ หลังกับโนนสะอาด
 เวลานี้กำลังสร้างตึกโนนสะอาดหลังหนึ่งสองชั้น แล้วให้กำแพงอีก ๓ ด้าน ด้านทิศเหนือ
 ทิศใต้ ทิศตะวันตก ส่วนทางทิศตะวันออกนี้ทางถนนเขามีรั้วแล้ว ไม่ให้แหละ เราให้ ๓
 ด้าน แล้วเราก็คำนวณเงินไว้ในบัญชีนะ เพราะฉะนั้นจึงได้บอกกับบรรดาพี่น้องทั้งหลายว่า
 เราตายนี้ตายด้วยความบริสุทธิ์ใจทุกอย่าง แม้สตางค์หนึ่งเราไม่เคยคิดว่าจะนำมาเป็นของ
 เรา เวลาจำเป็นก็จะใช้นั้นแหละ แต่เราไม่เคยคิดกับมันเพราะเหลือเพื่อทุกอย่าง วัดนี้
 เหลือเพื่อ แจกจ่ายไปทั่วดินแดน ไม่ว่าวัตถุไทยทานต่างๆ ได้มามากน้อยแจกแจก ไล่

รถบรรทุกเต็มรถ ๆ ออกแจกจ่ายตามหมู่บ้านที่จำเป็นและตามวัดตามวาเรื่อยมาจนกระทั่ง
ปานนี้ วัดนี้จึงไม่เคยมีอะไร จะเก็บจะอะไรไว้ไม่เคยมี

เงินอยู่ในบัญชีก็มี จำนวนเหล่านี้ะ อยู่ในจำนวนที่เราคิดคาดไว้เรียบร้อยแล้วกับ
ตึกนั้น ๆ อยู่ในบัญชีนี้ทั้งหมด เวลานี้ยังไม่จ่าย นี่เวลาหลวงตาบวชตายแล้วมันจะมาโฆษณา
นะพวกเปรตพวกมาร พวกจะคอยทำลายชาติ ทำลายศาสนา ทำลายคนดี มีอยู่เต็มบ้าน
เต็มเมือง มันแทรกอยู่เป็นเหมือนตาสับประตนะพวกนี้ มันจะมาโจมตีหลวงตาว่า หลวงตา
ไม่มีเงิน ทำไมเวลาหลวงตาตายแล้วเงินอยู่ในบัญชีเท่านั้นล้านเท่านั้นล้าน เพราะเวลานี้ใน
บัญชีมีเป็นล้าน ๆ นะ ก็ล้าน ๆ เพื่ออันนี้เอง เข้าใจไหมล่ะ นี่นาคำน้อยก็ ๑๒ ล้าน กำแพง
เราทำไว้ ๒๐ ล้านกว่า พอได้นำมามันขาดเสียพังจนแหลก เลยซ่อมใหม่ ให้ใหม่ เขากะ
งบประมาณเรียบร้อยแล้วว่า ๑๒ ล้าน นี่ก็เตรียมมาไว้แล้วอยู่ในบัญชีนี้ อย่างนี้แล้ว ทาง
โน้นก็เหมือนกัน ลาดยาวตึกไหน ๆ อยู่ในบัญชีนี้หมด เวลาหลวงตาตายแล้วเงินจะกองอยู่
ในบัญชีนี้ เขาก็จะหาว่า หลวงตานี้ว่าไม่มีเงิน ทำไมเศรษฐีสู้ไม่ได้ เขาจะว่า เข้าใจไหมล่ะ

ให้พี่น้องทั้งหลายทราบไว้ว่า เงินจะมีอยู่เท่าไรก็ตาม จะไม่มาทางหลวงตาบวช ไม่มา
เลย จะออกช่วยโลกตลอด แม้ที่สุดเวลาเราจะตายเราก็เขียนพินัยกรรมไว้เรียบร้อยแล้ว
บอกพระเจ้า พินัยกรรมนี้เก็บไว้ในตู้ เวลาเราตายแล้วให้เอามาอ่าน การเผาศพหลวงตาบวช
บรรดาพี่น้องชาวไทยเราลูกศิษย์ลูกหาที่มาบริจาคทานในงานศพหลวงตาบวชนี้ เงินมีมาก
น้อยเพียงไรเราจะตั้งกรรมการ ให้เก็บรักษาเงินจำนวนนี้ทั้งหมด พอได้แล้วเอาเงินนี้
ทั้งหมดซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง ส่วนหลวงตาจะเผาด้วยไฟ เราบอกแล้ว สมบัติเงินทอง
ยังเป็นประโยชน์แก่ผู้มีชีวิตอยู่ เราจะทำประโยชน์ต่อไป สำหรับเราหมดสภาพแล้วให้เผา
ด้วยไฟ นี่บอกเรียบร้อยแล้ว ตายแล้วไม่มีปัญหา ขนาดนั้นแหละเราสละกับพี่น้องทั้งหลาย
เราไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวด้วยเจตนา ไม่มีเลย ถึงของจะมีอยู่ก็มีเพื่อจะออก ๆ ทั้งนี้
กรุณาทราบทั่วหน้ากันว่า หลวงตาได้ทำความบริสุทธิ์กับพี่น้องทั้งหลายนี้เต็มสัดเต็มส่วน

คิดดูซิว่าเงินแม่บาทเดียว หลวงตาไม่เคยไปแตะนะ ทั้ง ๆ ที่หลวงตาเก็บรักษา
ตั้งแต่ ทองคำ ดอลลาร์ เงินสดมานี้ บาทหนึ่งหลวงตาไม่เคยแตะด้วยความทุจริตผิดธรรม
มัวหมองมีติดตัวอย่างนี้หลวงตาไม่ทำ มากน้อยเพียงไรด้วยเหตุด้วยผล จ่ายเท่าไรจ่าย จ่าย
ตามเหตุตามผลตลอดมาอย่างนี้ กรุณาทราบเอาไว้ เพราะพวกเปรตพวกผีมันมีนะ คอยจะ
ทำลายคนดี สิ่งใดที่เป็นของดีมันจะไปเผาไปจุดไปตะไปถีบไปยันแหลกเลย อย่างนี้ละ
เมืองไทยเรามี เมืองไหนมันก็มีเหมือนกัน เราก็ได้เตือนให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้

เทศน์ไปที่ไหนก็ไม่พ้นที่จะหมุ่นเข้ามาหาจิตตภาวนานะ ที่ปลงที่วางของความทุกข์ ความกังวลทั้งหลายจะอยู่ที่ภาวนานะ ฟุ้งซ่านทั้งหลายจำเอาไว้ละ ทุกสิ่งทุกอย่างเหล่านี้ ไม่ว่าจะในว่านอก จะเป็นสิ่งที่ก่อกังวลตลอด ได้มาเสียไป วิ่งเต้นชวนชววย ได้มาเสียไป ความสุข ความทุกข์จึงสับสนปนเปกันอยู่อย่างนี้ละ เวลามันทุกข์กับสิ่งภายนอกมาก ๆ ให้นั่งจิตเข้ามาภายใน เข้ามาสู่อารมณ์ภาวนา เอา พุทโธ ตั้งก็กลงไปในหัวใจเรา เอาพุทโธบีบหัวใจปั๊บ แล้วสติจับปั๊บเข้าไปกับพุทโธไม่ให้ผลอ อย่าคิดเรื่องราวเหล่านี้ซึ่งเป็นฟืนเป็นไฟและเคยคิดมามากแล้ว คราวนี้จะให้คิดกับพุทโธซึ่งเป็นอารมณ์ของธรรม จะดับไฟในใจที่กิเลสก่อขึ้นมาไปได้โดยลำดับ แล้วทำความสงบใจเสีย สงบได้มากน้อย แล้วเรื่องราวทั้งหลายจะจางไปหมด ความสงบเข้าสู่ใจแล้วเย็นสบาย ๆ

ยิ่งผู้มีจิตใจได้รับความสงบมากน้อยเพียงไรแล้ว ความสุขจะเด่นขึ้น ๆ ที่ใจ เช่นเดียวกับความทุกข์ไม่อยู่ที่ไหนในสามแดนโลกธาตุ อยู่ที่ใจดวงเดียวเป็นผู้สร้างความกังวล แล้วเอาไฟมาเผาตนจากความกังวลนั้น ๆ ที่นี้เวลาความกังวลนี้ระงับลงไปด้วย น้ำดับไฟคือการภาวนาสงบใจของเราแล้ว ความเย็นน้ำจะปรากฏขึ้นที่ใจของเรา นี่คือการที่ปล่อยที่ปลดที่ปลงความทุกข์ทั้งหลาย ปลงที่ใจด้วยจิตตภาวนา ซึ่งกิเลสมันยุ่งมันหาพิณหาไฟมาเผาเรา นั้นเป็นเรื่องของกิเลส ก็จะมารวมที่ใจดวงเดียวทุกข์ที่นี้ละ เวลาน้ำดับไฟคือภาวนาสงบลงไป ความทุกข์ทั้งหลายจะจางไปหมดเลย ไม่มีอะไรเหลือ นี่อันหนึ่ง

ที่นี้อันสุดท้าย ผลอันเลิศเลอของพุทธศาสนาที่เราทั้งหลายเทิดทูนอยู่ตลอดมานี้คือพุทธศาสนา ได้แก่ธรรม อันนี้เป็นธรรมชาติที่เลิศเลอสุดยอดจากคำสอนของพระพุทธเจ้า เรียกว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบทุกแง่ทุกมุมทุกชั้นทุกภูมิของธรรม ไม่ผิด ตรงแนวเลย ให้พากันปฏิบัติ อุตส่าห์พยายาม เรื่องความทุกข์นี้ทุกข์ไปด้วยกันถ้วนหน้านั้นแหละ เรื่อยว่าแต่มนุษย์ทุกข์ สัตว์ก็ทุกข์เหมือนกันเต็มวัดเต็มวา มันก็ทุกข์ของมันตามสภาพของสัตว์ของคน ของเราของท่าน ให้ต่างคนต่างพยายามปฏิบัติรักษาตนด้วยความเป็นผู้มีอรรถมีธรรม อย่าปล่อยเนื้อปล่อยตัวนะ การปล่อยเนื้อปล่อยตัวนี้มันหมดราคาไร้ราคาเพราะการปล่อยนะ ความมีราคาไร้ราคามีเพราะการรักการสงวนการบำรุงรักษาตัวของเรา เอาธรรมเข้าเป็นเครื่องมือแนวทางพาดำเนิน เอากิเลสพาดำเนินเอาไปถล่มหมดนะ ถ้าธรรมพาเดินจะกวาดจะต้อนสิ่งไหนที่บกพร่องเข้ามาสู่ความสมบูรณ์พูนผล นี่คือธรรมให้พากันจดจำเอาไว้ทุกคน

การภาวนานี้อย่าปล่อยอย่างว่างนะ ปลดปล่อยได้อย่างนี้จริง ๆ การภาวนาปลดปล่อยได้ตั้งแต่ต้นมาจนกระทั่งปล่อยโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรเหลือเลย นั่นละท่านว่าบรม

สุขคือท่านผู้สิ้นภัยได้แก่กิเลสทุกประเภทจากดวงใจไปหมดแล้วคือพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่าน ท่านเหล่านี้ไม่มีทุกข์ตลอดไปเรียกว่า นิพพานเที่ยง โลกนั้นมีความทุกข์ตลอดไปไม่มีเจือปนเจือปนเลย ที่นี้เรื่องธรรมเมื่อเข้าบรรจุใจของเราจากการบำเพ็ญของเราจนถึงจุดที่หมายแล้วก็คือพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่าน จะไม่มีความทุกข์แม้เม็ดหินเม็ดทรายเข้าแทรกเลยตลอดไป เรียกว่า นิพพานเที่ยง นี้ละคุณค่าแห่งการบำรุงรักษาจิตใจ

ถึงจะยากลำบาก ทุกข์ขนาดไหน ทุกข์เพื่อสุข เอ้า ทุกข์เถอะ ไอ้ทุกข์เพื่อมหันตทุกข์ อย่าไปเสาะแสวงกับมันนะ กิเลสนี้ทุกข์เพื่อมหันตทุกข์ เสาะแสวงตามมันเท่าไรวิ่งตามมันเท่าไรยิ่งทุกข์มาก ส่วนทุกข์การประกอบความดีงามของเรา เอ้า ทุกข์ ทุกข์อันนี้ทุกข์เพื่อความ สุข ทุกข์มากเท่าไรความสุขจะก้าวหน้าไปเรื่อย ๆ ดิ่งเรื่อยเป็นบรมสุขได้ เอาละทีนี้ นะ จะให้พร

ชมการถ่ายทอดสดทุกวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th